မဟာစာပေ

အမှတ် ၁၅၂၊ ဇေယျသုခလမ်း၊ က–ရပ်ကွက်၊ သုဝဏ္ဏ
သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ် ၊ ရန်ကုန်မြို့။

၀၉ ၄၅၀၆၂၃၃၈၃ ၊ ၀၉ ၄၅၀၆၂၃၃၈၄

sarpaymahar@gmail.com
www.facebook.com/maharsarpaypublishing
www.maharsarpay.com

ထုတ်ဝေခြင်း **ပထမအကြိမ်**
စက်တင်ဘာလ၊ ၂၀၂၅ ခုနှစ်
စောင်ရေ **၁၀၀၀**
မျက်နှာဖုံးပန်းချီ **မာဏ**
ထုတ်ဝေသူ **ဒေါ်သိမ့်သူစိုး (၀၁၂၈၅)**
ပုံနှိပ်သူ **ဦးဝင့်ပိုလ်ပိုလ်(နန်းသဇင်ပုံနှိပ်တိုက်-၀၀၄၄၁) ၀၉၂၅၀၅၁၃၆၃၆**
အမှတ်-၁၉၄-၁၉၆၊ ၃၉-လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့
စာစီ ၊ စာစဉ် **ညိုမြာဆက် ၊ မြင့်ဆွေ**
စာအုပ်ချုပ် **ကိုမဲ (ငွေအိမ်စည်စာအုပ်ချုပ်လုပ်ငန်း) ၀၉၂၆၄၅၆၅၆၅၇**
ဖြန့်ချိရေး **မဟာစာပေ**
အမှတ်-၁၅၂၊ ဧယျသုခလမ်း၊ က-ရပ်ကွက်၊ သုဝဏ္ဏ၊ သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့
ဖုန်း - ၀၉၄၅၀၆၂၃၈၃ ၊ ၀၉၄၅၀၆၂၃၈၄
တန်ဖိုး **၇၀၀၀ ကျပ်**

ဆန်းမြထွန်းဝင်း

တစ်ဖက်တည်းက ၊ ဆန်းမြထွန်းဝင်း
ရန်ကုန်၊ မဟာစာပေ ၊ ၂၀၂၅
စာ ၁၂၄ ၊ ၂၀.၅ × ၁၂.၅ စင်တီ
(၁) တစ်ဖက်တည်းက

တစ်ဖက်တည်းက

ဆန်းမြထွန်းဝင်း

မ ဟာ စာ ပေ (စာ စဉ် – ၁၄၈)

အမှာစာ

ဒီစာအုပ်ဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ တတိယမြောက်စာအုပ် အသစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်ရေးနေကျ၊ ကျွန်တော့်ကို သိထားကြတဲ့ အရေးအသားတွေဖြစ်တဲ့ ပထမစာအုပ် **"အလွမ်းနဲ့ လက်တစ်ကမ်းအကွာ"**၊ ဒုတိယစာအုပ် **"မဝေးရက်လေသော"** စာအုပ်များထဲကလို ကဗျာစာစုများနှင့် အက်ဆေးတွေပုံစံလို မဟုတ်ပါဘူး။ လုံးချင်းဝတ္ထုသစ် ဖြစ်ပါတယ်။ လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်ဖြစ်တာကြောင့် ကျွန်တော့်ရဲ့စာဖတ်သူအမျိုးများကိုလည်း စီးမျောမှုအသစ်ကို ရစေချင်တယ်။ အတွေးသစ်၊ ရသသစ်တွေကိုလည်း ထိတွေ့ခံစားမိစေချင်ပါတယ်။ သဘောကျ နှစ်သက်ကြမယ်လို့လည်း ထင်ပါတယ်။

စာအုပ်နာမည်ကို **"တစ်ဖက်တည်းက"**လို့ အမည်ပေးထားပါတယ်။ ဒီစာအုပ်သစ်ကိုလည်း ယခင်စာအုပ်များနည်းတူ ချစ်ခင်စွာဖြင့် အားပေးကြမယ့် စာဖတ်သူအမျိုးများအားလုံး ပျော်ရွှင်အေးချမ်းကြပါစေ။

ဆန်းမြထွန်းဝင်း

နိဒါန်း

ဆက်ဆံရေးတစ်ခု ပျက်စီးတော့မည် ဆိုလျှင် အလေးမထားတော့ ခြင်းက စတော့တာပါလား ဟု ကျွန်တော် ထင်မိ၏။

အေးချမ်းနေသည့် ပေါင်းစပ်မှုတစ်ခုကို အဓိက ဖျက်ဆီးနိုင်သည်မှာ လောကဓံ ဆိုပါလျှင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ပြတ်ထွက်သွားအောင် လုပ်နိုင် သည်က ငြီးငွေ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ဘဝ ဆိုသည်မှာ ငိုချင်သော်လည်း ရယ်ရတတ်သလို ရယ်ချင်သော်လည်း ငိုရတတ်သည်။ ဖြစ်ချင်တာ မဖြစ်တတ်၊ မဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်ရတတ်သော လောက။

ဒီလောကထဲမှာ ကျွန်တော်သည် လူမှန်းသိတတ်စ အရွယ်ကတည်း ကနေ ယခုလက်ရှိ အရွယ်အထိတိုင် ကွေကွင်းပျက်စီးရခြင်း၏ လောကဓံ အဖုံဖုံကို သူ့အရွယ်နှင့် သူ အမျိုးစုံစွာ ကြုံဆုံခဲ့ရဖူးပါလေသည်။

အစကနေ ပြန်ပြောပါမည်။

အစ...၊ ငယ်ဘဝ အစ...။

■

အခန်း

၁

ညနေစောင်း နေဝင်ရိုးရီအချိန်၌ နွမ်းနွမ်းအိုအို တဲအိမ်ငယ်ကလေး၏ ရှေ့ဘက်ရှိ မန်ကျည်းပင်ရိပ်အောက်တွင် အဘကြီး ဦးမြကျော်၊ အမေကြီး ဒေါ်ငွေစိန်နှင့် ဝမ်းကွဲအမေကြီး ဒေါ်သန်းကြည်တို့ လူကြီးများသည် ရေနွေးကြမ်းသောက်ရင်း၊ လက်ဖက်စားရင်း ဝိုင်းဖွဲ့၍ စကားစမြည် ပြောနေကြသည်။

သူတို့ စကားဝိုင်း၏ ရှေ့လှမ်းလှမ်းရှိ တလင်းပြင်တွင်မူ ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမသုံးယောက်သား ငြင်းခုံရင်း အတူ ကစားနေကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ ကစားသံမှာ ဆူညံလွန်းပုံ ရ၏။ စကားနည်းပြီး ပြောစရာရှိတာကို တစ်ခွန်းတည်း ပြတ်ပြတ်သာ ပြောလေ့ရှိတတ်သည့် အဘကြီးက–

“ဟိတ်၊ မြေးကလေးတွေ၊ အသံတိုးတိုးနဲ့ ကစားကြ၊ ဒီမှာ လူကြီးတွေ စကားပြောနေတာ မမြင်ကြဘူးလား” ဟု ဆူပြော လှမ်းပြောသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမသုံးယောက်လည်း ဆူညံအော်ဟစ် ကစားနေရာမှ အသံရှိန်ကို လျှော့လိုက်ရသည်။

ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမသုံးယောက် ဆော့ကစားနေသံ တိုးလိုက်

သည်နှင့် အဘကြီး၊ အမေကြီးတို့ သုံးကိုယ်ကြား ပြောဆိုနေသည့် စကားသံကို ဆော့ကစားနေရင်းကနေ ကျွန်တော် မသိမသာ နားစွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ မကြားတကြားဖြင့် ကြားလိုက်ရသည့် စကားသံများထဲတွင် 'ဘယ်နေ့တော့၊ ဘယ်သူတော့ ခရီးကနေ ရွာကို အလည်ပြန်လာမယ်' ဟုသာ ကြားရသည်။ ပြန်လာမည့်သူ ဆိုတာ မည်သူမည်ဝါမှန်း သေချာ မသိရပေ။ ညဘက်အိပ်ချိန် ရောက်တော့မှ ကျွန်တော်က အမေကြီးအား တီးတိုးကပ်မေးကြည့်ရာ ခရီးမှ ပြန်လာမည့် သူမှာ ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမသုံးယောက်လုံးမှန်းသိတတ်စ အရွယ်ကတည်းက တစ်ရပ်တစ်ကျေး တောင်ပေါ်နယ်စပ်မြို့ကလေးသို့ သွားရောက် အလုပ်လုပ်ကိုင်နေသည့် အဖေနှင့် အမေနှစ်ဦးအနက်က တစ်ဦးပင်ဖြစ်ကြောင်း သိရလေသည်။ 'အဖေတစ်ယောက်တည်း ရွာကို အလည်ပြန်လာမည်၊ အမေကတော့ ပြန်လိုက်မလာနိုင်ဘူး' ဟု အမေကြီးက ပြောသဖြင့် တိတိကျကျ သိရ၏။

ရွာသို့ အဖေ ပြန်မလာခင် နှစ်ရက်အလို တစ်ညနေမှာတော့ ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမတွေထဲက အစ်ကိုအကြီးဆုံးဖြစ်သူ ခန့်ဇော်ဝင်းသည် လူ့ဘဝကြီးထဲကနေ အပြီးတိုင် ထွက်သွားရလေသည်။

ကျွန်တော်က သားအလတ်။ အစ်ကိုကြီး ခန့်ဇော်ဝင်းက ကျွန်တော့်ထက် သုံးနှစ်နီးပါးမျှ ကြီးသည်။ ညီမလေး စုချစ်ဇော်က ကျွန်တော်နှင့် နှစ်နှစ်ကျော်မျှ အသက်ကွာသည်။ ဆုံးသွားသည့် အစ်ကိုကြီးသည် အသက်အားဖြင့် ဆယ့်နှစ်နှစ်အရွယ် ဝန်းကျင်သာ ရှိသေးသည်။

ကျွန်တော်တို့ ရွာကလေးတွင် အစ်ကိုကြီးတို့အရွယ် လူငယ်တွေမှာ ဆိတ်ကျောင်း၊ နွားကျောင်း၊ သိုးကျောင်း ရသည်။ အစ်ကိုကြီးက ကျောင်းပိတ်ရက်တွေမှာ ဆိတ်သားအမိအုပ်လေးကို ထွက်ကျောင်းရသည်။ ရွာ၏ အရှေ့ဘက် ကုန်းမြင့်တွေကြားသို့ အစ်ကိုကြီးသည် ဆိတ်အုပ်ကို မောင်းနှင်ထိန်းလျက် သွားကျောင်းလေ့ ရှိသည်။ အစ်ကိုကြီးသည် သူ့အရွယ်တူ သူငယ်ချင်းများဖြင့် အုပ်စုဖွဲ့၍ ဆိတ်ကျောင်းသလို လေးခွပစ်လည်း ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်သည်။ ထိုတစ်နေ့တွင်တော့ အစ်ကိုကြီးအဖို့ရာ ကံဆိုးမှုတို့ ရိုက်ခတ်ခဲ့လေပြီ။

***

"ဘကြီး ဦးမြကျော်၊ ဘကြီး ဦးမြကျော်"

ကလေးတစ်ယောက်၏ အလောသုံးဆယ် အော်ခေါ်သံကို အိမ်ရှေ့ဘက်ဆီမှ ကြားရသည်။

"အေး၊ ဘယ်သူလဲ၊ မင်းက ဘယ်သူလေးတုံးကွဲ့"

"ရဲခေါင်ပါ ဘကြီး"

"ဩော်၊ အေး၊ ရဲခေါင် ဘာဖြစ်လို့တုံး"

"ဘကြီးမြေးလေ၊ ဘကြီးမြေး"

"ရဲခေါင်၊ ဘာဖြစ်တာလဲ ပြောလေကွယ်"

"ဘကြီးမြေး ခန့်ဇော်ဝင်း ပိုးထိလို့"

"ဟေ၊ မင်းတို့နဲ့ တစ်ဖွဲ့တည်း ဆိတ်ကျောင်းသွားကြတာ မဟုတ်လား၊ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာတုံး ရဲခေါင်ရယ်"

"ဘကြီးမြေးက ပြောင်းခင်းထဲ သူ့ဆိတ်အုပ် ဝင်လို့ သွားမောင်းတာ၊ ပြောင်းခင်းထဲမှာတင် မြွေအကိုက်ခံရတာ ဘကြီး"

"ဒုက္ခပါပဲ ရဲခေါင်ရယ်၊ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ၊ အခု ဘကြီးမြေးရော ဘယ်တောထဲမှာလဲ ရဲခေါင်"

"အရှေ့ကုန်းမြင့် တောထဲမှာ ဘကြီး"

အဘကြီး ဦးမြကျော်သည် အစ်ကိုကြီး၏ သတင်းဆိုးကို ကြားကြားချင်း အိမ်ဝိုင်းထိပ်မှ အော်ဟစ်ကာ–

"အိမ်ထဲမှာ ဘယ်သူတွေ ရှိကြလဲ၊ မငွေစိန်ရေ၊ နင့်မြေး အကြီးကောင် ပိုးထိလို့တဲ့"

ထိုအချိန်တွင် အိမ်မှာ ကျွန်တော်နှင့် ညီမလေး အပါအဝင် အမေကြီး ဒေါ်ငွေစိန်သာ ရှိနေ၏။ အိမ်ရှိလူတွေ တောထဲဝင် အလုပ်လုပ်သွားချိန်လည်း ဖြစ်သည်။ အမေကြီးနှင့် ကျွန်တော်က အဘကြီး အော်ပြောသံ ကြားသဖြင့် စိုးရိမ်တကြီး အိမ်ရှေ့ဘက်ဆီ ပြေးထွက်လာကြသည်။

ဒီလိုနှင့်ပင် အဘကြီးနှင့် ကျွန်တော်လည်း အစ်ကိုကြီး၏ သူငယ်ချင်း ရဲခေါင်နှင့်အတူ အခင်းဖြစ်ပွားရာ အရှေ့ကုန်း တောထဲသို့ အမြန်လိုက်သွားသည်။ အမေကြီး ဒေါ်ငွေစိန်က အိမ်မှာ နေခဲ့ပြီး ရွာထဲရှိ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို အကူအညီ တောင်းရင်း ကျန်ခဲ့၏။

အစ်ကိုကြီးရှိရာ တောထဲသို့ ကျွန်တော်တို့ ရောက်သွားချိန်မှာတော့ အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက် အသက် မရှိတော့ပါ။ အစ်ကိုကြီးအနီးတွင်

သူ့သူငယ်ချင်း နောက်တစ်ယောက်ကိုသာ တွေ့ရ၏။ ပိုးထိထားသည့် အစ်ကိုကြီး၏ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ပြာဟောက်နေသည်။ သွေးတစ်စက်မျှ မရှိတော့သလိုပါ။ အဘကြီး ဦးမြကျော်နှင့် ကျွန်တော်တို့တစ်တွေမှာတော့ အစ်ကိုကြီး၏ သက်မဲ့အလောင်းကို ကြည့်လျက်သာ ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြွေးရင်း။

ထို့နောက် အဘကြီးသည် အစ်ကိုကြီးအား ရွာသို့ ပြန်သယ်ဖို့ စီစဉ်သည်။ အဘကြီး ဦးမြကျော်က အစ်ကိုကြီး၏ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်အား "မင်းတို့က ဆိတ်အုပ်မောင်းပြီး ရွာ ပြန်လာခဲ့။ ဘကြီးက ခန့်ဇော်ဝင်းကို ထမ်းချီပြီး အိမ်ပြန်သယ်ခဲ့မယ်"ဟု ပြောဆိုစီမံ၏။

ကျွန်တော်ကမူ အစ်ကိုကြီး လွယ်နေကျ အပြာရောင်နုနု မသပ်မရပ် ဘေးလွယ်အိတ်လေး၊ အစ်ကိုကြီး ဆောင်းနေကျ ဦးထုပ်အနက်ရောင်လေးနှင့် အစ်ကိုကြီး၏ ဖိနပ်လေးကို ဆို့နင့်သော စိတ်နှလုံးဖြင့် ရင်တွင်ပွေ့ဖက် သယ်ဆောင်လာခဲ့သည်။

အိမ်ဝိုင်းပေါက် ရောက်သည်နှင့် အမေကြီး ဒေါ်ငွေစိန်သည် ရင်ကွဲပက်လက် ဆီးကြိုနေ၏။ အစ်ကိုကြီး၏ အဖြစ်ဆိုးကို မြင်ရသူတို့အဖို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ကာ မျက်ရည်ထိန်းနိုင်ခြင်းငှာ မစွမ်းသာကြ။

အစ်ကိုကြီး ခန့်ဇော်ဝင်း၏ နာရေးအတွက် လိုအပ်သည်များကို ပြင်ဆင်ပြီးနောက် အဝေးရောက်နေသည့် ကျွန်တော်တို့ အဖေနှင့် အမေထံ အဘကြီးက လိုင်းဖုန်းဖြင့် လှမ်း၍ ဆက်သွယ်အကြောင်းကြားသည်။

အဖေနှင့် အမေသည် အစ်ကိုကြီး၏ သတင်းဆိုးကို သိရသောအခါ ရူးမတတ် ဖြစ်ကြရရှာ၏။ ထို့ကြောင့် အမေက အဖေ့ကို ရွာသို့ပြန်ရန် စီစဉ်ထားသည့် ရက်အထိ ထပ်မစောင့်ခိုင်းတော့ဘဲ ချက်ချင်း ပြန်လွှတ်ခဲ့သည်။

အမေကတော့ ဘယ်လိုမှ လိုက်မလာနိုင်သည့် အခြေအနေမို့ အဖေနှင့်အတူ ပြန်လိုက်မလာနိုင်ပါ။ အဖေသည် နောက်တစ်နေ့ မွန်းလွဲပိုင်းတွင် အစ်ကိုကြီး၏ ရုပ်အလောင်း မြေမချမီ နာရီပိုင်းအလို၌ အချိန်မီရုံလေး ပြန်ရောက်လာသည်။

အစ်ကိုကြီး၏ ရုပ်အလောင်းကို မြင်လျှင်မြင်ချင်းပင် အဖေသည် မျက်ရည်တွေကို မထိန်းသိမ်းနိုင်စွာ အစ်ကိုကြီး ခန့်ဇော်ဝင်း၏ သက်မဲ့ခန္ဓာအား ပွေ့ဖက်ကာ နမ်းရှိုက်ငိုလေသတည်း။

"ငါ့သားရယ်၊ အသက်ငယ်ငယ်လေးနဲ့ အဖြစ်ဆိုးလိုက်တာ၊ ငါ့သားကြီးကျမှ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးနဲ့ ကြုံရရှာတယ်"

အဖေသည် သူ့သားကြီး၏ အဖြစ်ဆိုးအတွက် ရင်ကျိုးမတတ် ခံစားရရှာလေသည်။ ထို့နောက် အစ်ကိုကြီး ခန့်ဇော်ဝင်း၏ ရုပ်အလောင်းကို မြေချရန် ပြင်ဆင်ကာ ရွာဓလေ့အတိုင်း မြှုပ်နှံလေတော့သည်။ အစ်ကိုကြီး၏ အလောင်းကို မြေချပြီးသည့်တိုင် နောင်တများစွာဖြင့် ယူကျုံးမရရှာသော အဖေ၏ မျက်ဝန်းအစုံတွင် မျက်ရည်တို့ကား အတားအဆီးမဲ့လေ၏။

***

အစ်ကိုကြီး ခန့်ဇော်ဝင်း၏ နာရေးကိစ္စအဝဝ ပြီးဆုံးသွားပြီးသော်လည်း အဖေသည် တောင်ပေါ်နယ်စပ်မြို့သို့ ချက်ချင်း မပြန်သေးပါ။

တစ်နေ့၊ အဖေနှင့် ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမနှစ်ယောက် မနက်စာ ထမင်းကြမ်းကြော် အတူစားနေကြသော တစ်နံနက်ခင်း။

ထမင်းစားပွဲဝိုင်းလေးမှာ သားအဖတစ်တွေ မနက်စာ အတူထိုင်စားရင်း လွန်ခဲ့သော တစ်လခန့်က ဆုံးပါးသွားခဲ့သည့် အစ်ကိုကြီး ခန့်ဇော်ဝင်းကို အားလုံး သတိတရ ရှိနေမိကြ၏။ ဟင်းကလည်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ပါပဲ။ အစ်ကိုကြီး သိပ်ကြိုက်သည့် ချဉ်ပေါင်ကြော်နှင့် ငါးပိထောင်း။

ထမင်းဝိုင်းကလေးတွင် အစ်ကိုကြီး၏ အငွေ့အသက်တို့ ထင်ကျန်ရစ်နေသယောင်။ လွမ်းဆွတ်ဖွယ်ရာပါလေ။

မနက်စာ စားပြီးလျှင် ကျွန်တော်နှင့် ညီမလေးသည် ကျောင်းသွားရမည်။ ကျောင်းဖွင့်ရက် ရောက်ပြီ။ ညီမလေးကတော့ ရွာကျောင်းတွင်သာ တက်ရသည့်အတွက် ကျောင်းသို့ တကူးတက လိုက်ပို့ရန် မလိုပေ။

ကျွန်တော်ကမူ ရွာ၏ တောင်ဘက်ရှိ မြို့မကျ၊ တောမကျ စည်ကားသော ရွာကြီးရှိ အလယ်တန်းကျောင်းခွဲသို့ နေ့စဉ် လမ်းလျှောက်သွားရသည်။ တချို့ရက်တွေမှသာ စက်ဘီးဖြင့် သွားသည်။ ကျွန်တော့် စက်ဘီးကလေးမှာ အဟောင်းမို့ မကြာခဏ ဆိုသလို ချိန်းကျ၊ ဘီးပေါက်၊ ပျက်တတ်သည့်အတွက် လမ်းလျှောက်သွားရသည့် ရက်က ပိုများသည်။

ကျောင်းသွားရာ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် ရေချောင်းတစ်ခုကို ဖြတ်သွားရပြီး တောလမ်းကလည်း အသွယ်သွယ်နှင့် ချောက်ကမ်းပါးများကိုလည်း

ဖြတ်ကျော်၍ သွားရ၏။ ကျောင်းနေဖက် အတန်းဖော်များနှင့် အတူတကွ အသွား၊ အပြန် လုပ်ရသဖြင့် ကျောင်းသွား၊ ကျောင်းပြန် ခရီးမှာ ပျော်စရာ လည်း အလွန်ကောင်းသည်။

နေ့ခင်း ထမင်းစားနားသည့် ကျောင်းဆင်းချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်စုသည် ထိုကျောင်းဝင်းကလေးအတွင်းရှိ မယ်ဇလီပင်ရိပ် အောက်တွင် ထမင်းဘူး၊ ထမင်းချိုင့်တွေ ဖွင့်လျက် အတူ စုစားလေ့ ရှိသည်။

သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ လက်ဆုံ စားရသည်မို့ ဟင်း မကောင်း သည်၊ ကောင်းသည် မသိ၊ ဆန် ကောင်းသည်၊ မကောင်းသည် မသိ အလွန် စားမြိန်လှသည်။

အဖေ မြို့ပြန်သွားဖို့ ရက်တို့သည် တရွေ့ရွေ့ဖြင့် နီးကပ်လာပြီ။ တစ်ရက်တော့ အဖေသည် ကျွန်တော် ကျောင်းဆင်းချိန်မှာ ကျောင်း အပေါက်ဝတွင် ကြိုရောက်လျက် ရပ်စောင့်နေသည်။ ကျွန်တော် ကျောင်း တံခါးဝမှ အထွက်မှာ အဖေ့ကို တွေ့ရသဖြင့် အံ့အားသင့်သွားမိသည်။

"ဟာ၊ သားကို လာကြိုတာလား အဖေ" ဟု အဖေ့ကို ကျွန်တော် အံ့သြဝမ်းသာစွာ မေးလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ်၊ ဈေးက ပြန်လာရင်း ကျောင်းဆင်းချိန်နဲ့ တိုက်ဆိုင် လို့ ငါ့သားကို ဝင်ကြိုတာ" ဟု အဖေက ပြန်ဖြေသည်။ ကျွန်တော်တို့ သားအဖနှစ်ယောက်သား ရွာသို့ အတူလျှောက်ကာ ပြန်လာရင်း လမ်းမှာ စကားတချို့ ပြောဖြစ်သည်။

ရွာအဝင်နားအရောက်မှာ အဖေက "အဖေနဲ့အတူ သားတို့မောင်နှမ တစ်ခါတည်း မြို့ကို လိုက်ခဲ့မလား" ဟု မေးသည်။ ကျွန်တော် သိပ်ပြီးတော့ ပျော်သွား၏။

"အဖေနဲ့ လိုက်လို့ရရင် သား လိုက်မယ်၊ ညီမလေးလည်း လိုက် မှာပါ" ဟု ကျွန်တော်က တက်ကြွစွာ ဖြေလိုက်၏။

အဖေက "သားတို့မောင်နှမ လိုက်ချင်တယ် ဆိုရင် လိုက်ရမှာပေါ့၊ အဖေ ရအောင် ခေါ်မယ်" ဟု ကတိပေးသည်။ ကျွန်တော့်မျက်နှာ ပြုံးရွှင် နေသည်ကို အဖေ သတိပြုမိပေလိမ့်မည်။

ထိုနေ့ညပိုင်းတွင် အဘကြီးနှင့် အမေကြီးအား အဖေက ခွင့်တောင်း လေသည်။

"ကျွန်တော် သူတို့ မောင်နှမကို ခေါ်သွားမယ်၊ ခေါ်သွားခွင့် ပြုပါ"

အဘကြီးနှင့် အမေကြီးမှာမူ မျက်နှာ မကောင်း။ သို့သော် "ကလေးတွေ လိုက်ချင်တယ် ဆိုရင် ခေါ်သွားပေါ့၊ မိဘရင်းနဲ့ သားသမီးရင်း တွေပဲ" ဟု အဘကြီးက ပြန်ပြောသည်။

ထိုညတွင် ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမသည် အဖေနှင့်အတူ လိုက်ရ တော့မည်မို့ အတိုင်းထက်အလွန် ပျော်ရွှင်ရသည့် ညတစ်ည ဖြစ်သည်။

အဘကြီး၊ အမေကြီးနှင့် ဦးလေး၊ ဒေါ်လေးများအတွက်ကတော့ ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမ သူတို့နှင့် အဝေးကို သွားတော့မှာမို့ ထပ်မံ ဝမ်းနည်း ရသည့် ညသာ ဖြစ်လေသည်။

အဘကြီးနှင့် အမေကြီးသည် ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမ၏ ဘဝ ရှေ့ရေး တိုးတက်ရန်အလို့ငှာ အဖေနှင့်အတူ လိုက်သွားစေလိုသည့် ဆန္ဒ တစ်ခုတည်းဖြင့်ပင် ထည့်ပေးလိုက်ပုံ ရသည်။ ကျွန်တော်တို့ကို အဖေ ခေါ်သွားဖို့အတွက် ထိုတစ်ချက်တည်းကိုသာ ကြည့်၍ ခေါ်သွားခွင့်ပြုလိုက် သည်ဟု ထိုည အိပ်မပျော်သေးမီကပင် ကျွန်တော် စဉ်းစားမိခဲ့သေးသည်။

■

မဟာစာပေတွင် ရရှိနိုင်သော စာအုပ်များ

အောင်သင်း	• အနာဂတ်ကို မကြောက်နဲ့	(၆၀၀၀ ကျပ်)
အောင်သင်း	• တစ်ခါတုန်းက တပည့်တွေ	(၄၅၀၀ ကျပ်)
အောင်သင်း	• လူငယ်ရဲ့ဘဝနှင့်တန်ဖိုး	(၆၀၀၀ ကျပ်)
အောင်သင်း	• ပွဲဦးထွက်စာပေဆောင်းပါးများ	(၆၀၀၀ ကျပ်)
အောင်သင်း	• အမွေ	(၅၀၀၀ ကျပ်)
အောင်သင်း	• အောင်သင်း၏အတွေးစကား	(၅၀၀၀ ကျပ်)
အကြည်တော်	• လူပျိုအပျိုဖတ်စာ	(၇၀၀၀ ကျပ်)
အကြည်တော်	• မယ်သီတာဂျိုကာ	(၁၁၀၀၀ ကျပ်)
အကြည်တော်	• မမ္မာရုံ	(၇၀၀၀ ကျပ်)
အကြည်တော်	• ငမွဲလော့ချစ်	(၆၀၀၀ ကျပ်)
အကြည်တော်	• ဇော်က ကနေသည်	(၆၀၀၀ ကျပ်)
အကြည်တော်	• ပြုံးရွှင်သည် ငိုတတ်သည်	(၁၀၀၀၀ ကျပ်)
မြသန်းတင့်	• အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒ	(၅၀၀၀ ကျပ်)
မြသန်းတင့်	• သမိုင်းဆိုင်ရာရုပ်ဝါဒ	(၈၀၀၀ ကျပ်)
မြသန်းတင့်	• မာက့်ဝါဒနှင့်တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေး	(၁၀၀၀၀ ကျပ်)
မြသန်းတင့်	• ဝိကာဆို၏ ပဋ္ဌလက်မီးအိမ်	(၅၀၀၀ ကျပ်)
မြသန်းတင့်	• ကြာညိုနံ့သင်းသော ရေဝတီမ	(၄၀၀၀ ကျပ်)
ကျော်အောင်	• ချက်ကော့ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်	(၁၇၀၀၀ ကျပ်)
ကျော်အောင်	• မားလွတ်ကိုင်ဆာမူရှင်း၏ကိုကာကိုလာယဉ်ကျေးမှု	(၂၅၀၀၀ ကျပ်)
ကျော်အောင်	• ကူလီ	(၂၀၀၀၀ ကျပ်)
ကျော်အောင်	• အချစ်ခရီးလမ်း တစ်လျှောက်ဝယ်	(၇၅၀၀ ကျပ်)

ကျော်အောင်	• ချွေးနှင့်သွေးနှင့်ရင်းသည့်မြေ	(၆၀၀၀ ကျပ်)
ကျော်အောင်	• နှလုံးလှဆရာဝန်	(၉၀၀၀ ကျပ်)
ကျော်အောင်	• နိဗ္ဗာန်ဘုံပျောက်ဆုံးခြင်း	(၁၅၀၀၀ ကျပ်)
ကျော်အောင်	• တောရိုင်းမြေ	(၁၅၀၀၀ ကျပ်)
ဇင်ယော်နီ	• ရွှေစကားငွေစကားဂမ္ဘီရလက်ဆောင်များ	(၂၀၀၀၀ ကျပ်)
ဇင်ယော်နီ	• ရွှေအိမ်တော်အဖွင့်ကျမ်း	(၇၅၀၀ ကျပ်)
ဝင်းငြိမ်း	• ဗမာ့ဟယ်လင်	(၁၀၀၀၀ ကျပ်)
ဝင်းငြိမ်း	• လိပ်ပြာကူးထူးခြားသူများ	(၆၀၀၀ ကျပ်)
လင်းခန့်	• မျောက်ငုတ်	(၇၀၀၀ ကျပ်)
လင်းခန့်	• ရေမွှေး	(၆၀၀၀ ကျပ်)
လင်းခန့်	• ငွေလရောင်ကျိန်စာ	(၃၅၀၀ ကျပ်)
ထင်ဇော်မှူးသင်	• ကောင်းမွန်သော လုပ်ငန်းခွင်	(၄၅၀၀ ကျပ်)
ထင်ဇော်မှူးသင်	• စီးပွားရေးကျရှုံးမှုအတွက် ပညတ်ချက်(၁၀)ချက်	(၄၀၀၀ ကျပ်)
ထင်ဇော်မှူးသင်	• ခေါင်းဆောင်ကောင်းတို့၏ ဝိသေသ	(၅၀၀၀ ကျပ်)
ထင်ဇော်မှူးသင်	• သတိမမူ ဂူမမြင်	(၁၂၀၀၀ ကျပ်)
ချစ်ခိုင်စံ	• ဗီလိန်	(၅၀၀၀ ကျပ်)
ချစ်ခိုင်စံ	• နေခြည်ဖြာ၍ လင်းစေသား	(၆၀၀၀ ကျပ်)
ခတ္တာခင်	• ရေဒီယိုပန်းဆိုင်	(၁၅၀၀၀ ကျပ်)
ခတ္တာခင်	• အလှမ်းမြစ်ရိုးတစ်လျှောက်စီးမျောရင်းနှစ်မြုပ်နေ	(၆၀၀၀ ကျပ်)
ခတ္တာခင်	• အတိတ်စိုက်ခင်း	(၆၀၀၀ ကျပ်)
ခတ္တာခင်	• မြက်ခင်းပြင်အလွတ်	(၄၀၀၀ ကျပ်)
ငွေတီဦး	• အမုန်းနှင့်လမ်းခွဲခြင်း	(၉၀၀၀ ကျပ်)
ငွေတီဦး	• လုံခြုံရာ	(၇၀၀၀ ကျပ်)

ငွေတီဦး	• မှတ်စု ၄	(၁၀၀၀ ကျပ်)
မဇော်ံ	• ဝေဟာ	(၈၀၀၀ ကျပ်)
မဇော်ံ	• ညီမလေး	(၄၅၀၀ ကျပ်)
အာကာခေတ်ပိုင်	• ကျားဖောင်	(၉၀၀၀ ကျပ်)
ရဲသျှမ်း	• ကမ္ဘာမြေရဲ့၏ ဝင်ရိုးတစ်ချောင်း	(၄၀၀၀ ကျပ်)
ငဒိန်း	• တစ်ခိုင်လုံးရွှေ	(၁၂၀၀၀ ကျပ်)
သဲဆုမွန်	• အတိတ်ရဲ့ အခြားတစ်ဖက်မှာ	(၁၂၀၀၀ ကျပ်)
နေထွန်းလင်း	• ဖိအားအောက်မှ ရုန်းထွက်ခြင်း	(၄၅၀၀ ကျပ်)
ပျိုး	• နှင်းပန်း	(၁၀၀၀၀ ကျပ်)
နေဝန်းနီ(နတ်မောက်)	• ကြက်ခြေအခတ်ခံလိုက်ရတဲ့ ကြယ်တွေ	(၆၅၀၀၀ ကျပ်)
ဖိုးနိုင်လင်း	• လမ်းပျောက်	(၃၀၀၀ ကျပ်)
ကိုပေါက်(မန္တလေး)	• မကြည့်စကောင်းကြည့်စကောင်း	(၅၀၀၀ ကျပ်)
ကိုပေါက်(မန္တလေး)	• အရုက်သည်းသည်း	(၃၅၀၀ ကျပ်)
ဆန်းမြထွန်းဝင်း	• မဝေးရက်လေသော	(၅၀၀၀ ကျပ်)
ဆန်းမြထွန်းဝင်း	• တစ်ဖက်တည်းက	(၇၀၀၀ ကျပ်)
ကိုနေ(Y.I.E)	• အောင်မြင်သူတို့ခရီးလမ်း	(၉၅၀၀ ကျပ်)
ကိုနေ(Y.I.E)	• စီးပွားရေးသင်ခန်းစာတွေ	(၆၀၀၀ ကျပ်)
မြစ်ကျိုးအင်း	• မျှော်လင့်ခြင်းကို မျှားတဲ့ ညနေ	(၁၀၀၀၀ ကျပ်)
မြစ်ကျိုးအင်း	• ပင်လယ်ဆီသို့	(၅၀၀၀ ကျပ်)
ဟိန်းဆက်သွင်	• နည်းနည်းနုနုစိမ်းပါစိမ်း	(၆၀၀၀ ကျပ်)
ထွန်းတောက်ထွဋ်ရှ	• ခတ္တ ... နာကျင်ကြေကွဲခြင်း	(၅၀၀၀ ကျပ်)
ထွန်းတောက်ထွဋ်ရှ	• ညို	(၅၀၀၀ ကျပ်)
ဟိန်းလတ်	• အရှုးထောင်	(၃၅၀၀ ကျပ်)

မိုးကျော်ဇင်	• မပျော်ရွှင်သောမြို့ ဝတ္ထုတိုစုစည်းမှု	(၄၅၀၀ ကျပ်)
စံပယ်ဖြူနု	• အခါတစ်ပါး	(၃၅၀၀ ကျပ်)
စံပယ်ဖြူနု	• အရိပ်လေးဆယ်	(၃၅၀၀ ကျပ်)
ရာပြည့်+မိုးမင်းသိန်း	• မမြင်နိုင်သောအလင်းတန်းများ	(၁၇၀၀၀ ကျပ်)
မောင်စိန်ဝင်း	• အပူသစ်နှင့် ရယ်ကြပါသည်	(၄၀၀၀ ကျပ်)
(ပုတီးကုန်း)+ဟိန်းဆက်သွင်		
အေထူးအောင်	• အချစ်ရယ်ပြယ်တလွင့်	(၄၀၀၀ ကျပ်)
အေထူးအောင်	• သက်ငြိမ်ညဝတ္ထုတိုစုစည်းမှု	(၅၀၀၀ ကျပ်)
ခွဲခေတ်	• အမ်ဘရဲလား လျှို့ဝှက်စီမံကိန်း	(၅၀၀၀ ကျပ်)
ဆေးဆေ	• မှောင်ရိပ်ကလိပ်ပြာမဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုတိုများ	(၄၀၀၀ ကျပ်)
ဆေးဆေ	• ခိုတွယ်ရာ	(၃၀၀၀ ကျပ်)
မယ်ကြို	• နာဂိုဒေးမိုင်ဒူရှိ	(၃၅၀၀ ကျပ်)
မိုးသက်ဟန်	• အမရဗြာန	(၅၀၀၀ ကျပ်)
ဝင့်ပြုံးမြင့်	• ဘယ်သ့ဘယ်ကို့ဘယ်ကိုရယ်ခဲ့ .. ရင်ကိုခွဲလို့	(၃၀၀၀ ကျပ်)
ဝင့်ပြုံးမြင့်	• Me Not	(၃၀၀၀ ကျပ်)
လူစုံ	• စာသမားဂရု အမှတ်တရစာစုများ	(၁၅၀၀ ကျပ်)